

Vredesboodschap

Een soldaat met een geweldige uitrusting, maar op blote voeten, komt nergens. Die is erg kwetsbaar en houdt het niet lang vol in de strijd. Goede laarzen of schoenen zijn onontbeerlijk. Een christen moet de voeten schoeien met ‘bereidheid van het Evangelie van de vrede’.

Tekst: ds. A. van Zetten

Het Griekse woord dat we vertalen met ‘bereidheid’, komt maar één keer in de Bijbel voor. Maar waartoe worden we opgeroepen? Zo op het eerste gezicht lijkt het dat iedere christen geroepen is het Evangelie van vrede met God te verkondigen. Schoenen aan en op pad. ‘Gaat dan heen.’

Niet gaan, maar staan

Toch is hier wel wat op af te dingen. Dit heeft al te maken met de vertaling. Sommigen denken dat ‘gereedheid’ of zelfs ‘vastheid’ het Grieks beter benadert dan ‘bereidheid’. Daar komt bij dat we in vers 14 niet lezen over ‘gaan’, maar over ‘staan’. De wapenrusting staat niet in het teken van de verbreiding van het Evangelie, maar heeft betrekking op de vraag hoe je als christen staande kunt blijven. Dr. L. Floor (CNT) wijst er in dit kader op dat Paulus altijd een scherp onderscheid maakt tussen de predikers van het Evangelie en de gemeente: ‘Een algemene oproep om het evangelie uit te dragen in de wereld past niet binnen Paulus’ brieven.’

We moeten stevig in onze schoenen staan om zo staande te blijven op de plaats waar God ons stelt. Van zo’n getuigenis gaat als vanzelf werving uit: grondpersoneel met Gods wapenrusting bekleed, zegt de wereld veel over wie en hoe God is.

Vrede met God

Hoe dan? Heel opvallend te midden van oorlogstaal: met de goede boodschap van vréde! De woordcombinatie Evangelie en vrede komt verder in de Bijbel niet voor. Des te opvallender is het dat dit juist in een betoog over strijd, wapenrusting en staande blijven wel gebeurt. Kennelijk is dit de manier om te volharden. Stevig in je schoenen staan doe je allereerst vanuit de vrede met God. Wat er ook gebeurt in de strijd, ze kunnen hooguit mijn lichaam doden. Mijn ziel niet. De vrede met God kunnen ze me nooit ontnemen. Dan sta je stevig in je schoenen.

Dan heb je bodem onder je bestaan.

Dit geeft ook innerlijke vrede. Er kan van alles gebeuren. Ik kan aangevallen worden op mijn geloof, op de Bijbel, op mijn bijbelse principes over de beschermwaardigheid van het leven, gendervraagstukken, (homo-)seksualiteit, zondagsrust of wat dan ook, ik sta stevig in mijn schoenen, omdat ik gefundeerd ben in het Woord. Dit geeft innerlijke rust, vrede.

Vrede met mijn naaste

Vanuit die vrede met God en innerlijke rust zoek ik ook vrede met mijn naaste. Ik zoek de confrontatie niet, maar ga een eerlijk en getuigend gesprek ook niet uit de weg. Ik spreek niet uit de hoogte, maar deel mijn verlangen om God en Zijn Woord te gehoorzamen. Ik gebruik geen grote woorden en sla niet om me heen, maar ik zoek verbinding met de ander. Niet allereerst om de ander te overtuigen of in te winnen (wat zou dat mooi zijn!), maar om zélf staande te blijven, om de vrede niet kwijt te raken, om zelf stand te houden tegen de listige verleidingen van de duivel (vs.11), omdat ik zelf ook midden in de gure wind van de secularisatie sta.

De herbewapening van 2021

Da's niet zo makkelijk. Ik heb m'n hart niet altijd mee. Maar dan houd ik mijn Heiland voor ogen. Hoe Hij schoenen aan de voeten had in de woestijn. Zo bleef Hij staande te midden van de verzoeking: Er staat geschreven! Juist in 2021 hebben we thuis te zijn in de Schriften, om stevig in de schoenen te staan. Vasthoudend en vreedzaam. Op onze Heiland lijken, dat houdt ons op de been. Zalig zijn de vreedzamen. ■

Een christen moet de voeten schoeien om staande te kunnen blijven.

Ds. A. van Zetten is predikant van de hervormde gemeente te Bennekom.

Volgende week deel vijf, over het schild van het geloof.